

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 13 czerwca 2019 r.

DIH-2.709.7.2019.BS

DECYZJA DIH-2 Nr 26/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 2 maja 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę L. I. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L. I. PHU oraz uzupełnienia odwołania z 4 maja 2019 r. złożonego przez adwokata reprezentującego ww. Przedsiębiorcę, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 kwietnia 2019 r., nr D/KA.NR.8361.198.2018 wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 25 001 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a) ustawy, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. 3 grudnia 2018 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 13 maja 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę L. I. oraz uzupełnienie odwołania z 4 maja 2019 r. złożone przez adwokata reprezentującego ww. Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy nr D/KA.NR.8361.198.2018.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 3 grudnia 2018 r., - działając na podstawie upoważnienia nr D/KA.NR.8361.198.2018, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego pkt 6d ww. ustawy – w składzie opału (...), należącego do przedsiębiorcy L. I. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L. I. PHU (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W trakcie kontroli ustalono, że 3 grudnia 2018 r. w ofercie kontrolowanego Przedsiębiorcy, w składzie opału przy (...), znajdowały się następujące paliwa stałe:

- opał eko-fins, (...),
- ekogroszek Pieklorz, (...),
- EKORET, (...),
- miał kl. 25, (...),
- węgiel Kostka, (...),
- węgiel orzech I, (...), - orzech II, (...).

Ponadto, według oświadczenia przedsiębiorcy, na stanie księgowym składu opału przy (...), znajdował się workowany ekogroszek Karlik, w ilości (...) tony. Jak ustalono w toku kontroli, bezpośrednio w kontrolowanym składzie znajdowało się (...) tony przedmiotowego paliwa stałego. Przedsiębiorca wyjaśnił ustnie, iż pozostałe (...) ton uwzględnione w oświadczeniu, znajdowało się na przyczepach poza kontrolowanym składem. Wartość workowanego ekogroszku Karlik, znajdującego się w składzie opału, w ilości (...) tony, wynosiła (...) zł.

Łączna wartość w/w paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 3 grudnia 2018 r., wynosiła (...)zł. Oświadczenie, które na powyższą okoliczność złożyła Pani H. I., załączono do akt sprawy.

Węgiel składowany był według asortymentu, na placu, na oddzielnych przyzmach, a opał workowany znajdował się na paletach. Przyzmy oznaczone były między innymi nazwą asortymentu oraz ceną. W toku kontroli wykonano dokumentację zdjęciową, stanowiącą załącznik do protokołu kontroli nr D/KA.NR.8361.198.2018.

Na podstawie wydruku z systemu elektronicznego stwierdzono, że w okresie od 5 listopada 2018 r. do chwili rozpoczęcia kontroli, tj. 3 grudnia 2018 r., przedsiębiorca dokonał (...) transakcji sprzedaży paliw stałych, w tym (...) przypadków sprzedaży na faktury i (...) przypadków sprzedaży na paragon. Do akt sprawy załączono wydruki zestawień sprzedaży.

W trakcie kontroli, w wyniku przesłuchania Kontrolowanego ustalono, że przedsiębiorca nie wystawił, nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ustawy.

Ustalenia kontroli udokumentowano w protokole kontroli z 3 grudnia 2018 r. nr D/KA.NR.8361.198.2018. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń, że od 5 listopada 2018 r. nie jest wystawiane przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectwo jakości, potwierdzające spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Jak wynika z treści art. 6c ust. 2 ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy uznał, iż zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Pismem z 1 marca 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Pismem z 15 marca 2019 r. przedsiębiorca zwrócił się do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o odstąpienie od wymierzenia kary, argumentując powyższe ilością

sprzedanego towaru (w załączeniu do pisma dostarczono zestawienie sprzedaży), informując, że do zawartych umów na sprzedaż opału przedsiębiorca dostarczał certyfikaty jakości towaru dostarczone przez kopalnie. Przedsiębiorca poinformował również, że niezwłocznie od pierwszego dnia kontroli przystąpił do wydawania świadectw jakości paliw stałych. Ponadto przedsiębiorca wyjaśnił, że opóźnienie w wydawaniu dokumentów spowodowane było trudnościami z drukiem świadectw, niejasnym dla przedsiębiorcy brzmieniem przepisów oraz krótkim czasem ich obowiązywania.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie podzielił stanowiska Strony, dotyczącego możliwości odstąpienia od wymierzenia kary z uwagi na wartość sprzedanych paliw stałych, tj. (...) zł. W ocenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej powyższa wartość nie uzasadnia odstąpienia od wymierzenia kary, gdyż ustawodawca nie uznał wartości sprzedanych bez wydania świadectw jakości paliw stałych za przesłankę wymiaru kary, a tym bardziej za przesłankę do odstąpienia od wymierzenia kary.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 18 kwietnia 2019 r., wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 001 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy, z uwagi na to, że Przedsiębiorca nie wystawił świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj.

3 grudnia 2018 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy.

Przedsiębiorca pismem z 2 maja 2019 r. wniósł odwołanie od decyzji z 18 kwietnia 2019 r. W ww. odwołaniu Strona wskazała, że bezspornym jest fakt, iż w okresie od 5 listopada do 3 grudnia 2018 r. dokonywała transakcji sprzedaży paliw stałych w liczbie (...), na łączną kwotę (...) złotych, lecz zdaniem Strony Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przyjął błędną podstawę naliczenia kary.

Ponadto, 8 maja 2019 r. do Delegatury w Kaliszu wpłynęło uzupełnienie odwołania przesłane przez adwokata reprezentującego Przedsiębiorcę, z wnioskiem o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na Stronę, ewentualnie o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi

I instancji. Pełnomocnik Strony, zarzucił decyzji naruszenie prawa procesowego, w postaci:

- 1) art. 7 Kpa w zw. z art. 77 Kpa i art. 80 Kpa oraz art. 8 § 1 Kpa poprzez niewyczerpującą ocenę całego zebranego materiału dowodowego i pominięcie okoliczności korzystnych dla skarżącego, w szczególności zbadanie przyczyn niewystawiania świadectw jakości przez skarżącego, zbadania czy skarżący zaprzestał naruszenia prawa i ograniczeniu postępowania dowodowego do ustalenia ilości i wartości węgla na placu skarżącego w Kaliszu przy (...);
- 2) art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie i nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, w sytuacji, gdy waga naruszenia prawa była znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa;

- 3) art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy poprzez jego niewłaściwą wykładnię, polegającą na przyjęciu, że wprowadzeniem do obrotu paliwa stałego jest, wbrew definicji zawartej w tym przepisie, nie tylko sprzedaż lub inna forma zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, lecz także posiadanie przez przedsiębiorcę paliwa stałego w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej, które w żaden sposób nie zostało przez przedsiębiorcę zbyte.

Przy piśmie z 13 maja 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D/KA.NR.8361.198.2018.

Pismami z 20 i 21 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę oraz jej pełnomocnika adwokata M. G. o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania z 2 maja 2019 r. oraz uzupełnienia odwołania z 4 maja 2019 r., na należy wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 3 grudnia 2018 r. nr D/KA.NR.8361.198.2018. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wydawała klientom świadectw jakości co dodatkowo zostało odnotowane w protokole przesłuchania Strony z 3 grudnia 2018 r. W ww. protokole Strona informuje, iż nie wiedziała, iż przepisy obowiązują od 5 listopada 2018 r. ponieważ na szkoleniu, w którym uczestniczyła w Chorzowie poinformowano ją, iż przepisy wchodzi w życie 1 stycznia 2019 r.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakiegokolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę przy wprowadzaniu paliwa stałego do obrotu powinno zawierać między innymi oświadczenie, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach, winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Odnosząc się do treści odwołania z 2 maja 2019 r. oraz uzupełnienia odwołania z 4 maja 2019 r., naruszenia art. 7 Kpa w zw. z art. 77 Kpa i art. 80 Kpa oraz art. 8 § 1 Kpa poprzez niewyczerpującą ocenę całego zebranego materiału dowodowego i pominięcie okoliczności korzystnych dla Strony, w szczególności zbadanie przyczyn niewystawiania świadectw jakości przez Kontrolowanego, zbadania czy Strona zaprzestała naruszenia prawa i ograniczeniu postępowania dowodowego do ustalenia ilości i wartości węgla na placu Kontrolowanego w Kaliszu przy (...), należy stwierdzić co następuje.

Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 3 grudnia 2018 r. nr D/KA.NR.8361.198.2018.

Z kolei, wyrażony w art. 77 obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kpa należy stwierdzić co następuje. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Zdaniem Prezesa UOKiK obowiązek ten został w pełni zachowany.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz ocenił materiał dowodowy służący ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy wysokość kary mieścić się może w jednym z dwóch przedziałów: od 10 000 zł do 25 000 zł albo od 25 001 zł do 100 000 zł i uzależniona jest od tego, czy wartość „wprowadzanego” do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł, czy też nie.

Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że brana pod uwagę ma być wartość paliwa stałego „wprowadzanego” do obrotu a nie już „wprowadzonego”, jak wywodzi pełnomocnik Strony.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw należy stwierdzić co następuje. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ww. ustawy wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy.

Przy określaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa powyżej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej jako wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przyjął wartość partii paliwa stałego znajdującego się w ofercie sprzedaży w dniu kontroli tj. 3 grudnia 2018 r. ustalonej wg ceny sprzedaży. Nie ma wątpliwości, że paliwa stałe znajdujące się na placu Kontrolowanego przy (...), wprowadzane były do obrotu w dniu kontroli na dowód czego do protokołu kontroli z 3 grudnia 2018 r. dołączono dokumentację fotograficzną przedstawiającą pryzmy z nazwą asortymentu oraz ich ceną. Do protokołu kontroli dołączono również oświadczenie, które na powyższą okoliczność złożyła Pani H. I.. Nie ulega zatem wątpliwości, iż paliwo stałe które znajdowało się zarówno na składzie opału na (...) jak również na przyczepach przy (...) (poza kontrolowanym składem) znajdowało się na stanie składu i było oferowane do sprzedaży podmiotom.

Nie można zatem mówić o niewłaściwej zdaniem Strony, wykładni przepisu art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy dotyczącego definicji wprowadzania paliwa stałego. W ocenie Prezesa UOKiK Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo do określenia wysokości kary przyjął wartość paliw stałych znajdujących się w ofercie sprzedaży kontrolowanego składu opału na dzień rozpoczęcia kontroli tj. 3 grudnia 2018 r. W trakcie kontroli stwierdzono, że w ofercie kontrolowanego, w składzie opału przy (...), znajdowały się paliwa stałe:

- opał eko-fins, (...),
- ekogroszek Pieklorz, (...),
- EKORET, (...),
- miał kl. 25, (...),
- węgiel Kostka, (...),
- węgiel orzech I, (...), - orzech II, (...).

Ponadto, według oświadczenia Przedsiębiorcy, na stanie księgowym składu opału przy (...), znajdował się workowany ekogroszek Karlik, w ilości (...) tony. Jak ustalono w toku kontroli, bezpośrednio w kontrolowanym składzie znajdowało się (...) tony przedmiotowego paliwa stałego. Przedsiębiorca wyjaśnił ustnie, iż pozostałe (...) ton uwzględnione w

oświadczeniu, znajdowało się na przyczepach poza kontrolowanym składem. Wartość workowanego ekogroszku Karlik, znajdującego się w składzie opału, w ilości (...) tony, wynosiła (...) zł.

Łączna wartość w/w paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 3 grudnia 2018 r., wynosiła (...)zł. W aktach sprawy znajduje się oświadczenie, które na powyższą okoliczność złożyła Pani H. I..

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 2 ustawy, tj. od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł. Jak ustalono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez Przedsiębiorcę 3 grudnia 2018 r., wynosiła (...)zł, a więc przekraczała kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Ustalając wysokość kary, wzięto również pod uwagę informacje dotyczące wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2017), którą Przedsiębiorca zawarł w piśmie z dnia 29 marca 2019 r. Należy podkreślić, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną tj. 25001 zł. określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje ustalone w toku kontroli oraz przekazane przez Kontrolowanego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie i nieodstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, w sytuacji, gdy waga naruszenia prawa była znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa, należy stwierdzić co następuje.

Prezes UOKiK zauważa, iż powyższy art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom ale ich sposób

wypełnienia był niepełny, nieprecyzyjny etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi, jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalnobytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z dnia 19 marca 2018 r.)

Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, a ocena Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona zaprzestała naruszenia prawa wydając świadectwa jakości paliw stałych, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK w pełni podziela argumentację Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie i nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt 1 Kpa.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony oraz jej pełnomocnika, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 kwietnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 25 001 zł., z uwagi na niewystawianie, nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/